

WSTĘP	9
1. Najpierw osoba, potem zaburzenie – czy słowa mają znaczenie?	15
2. Unikaj protekcyjnego tonu	18
3. Używaj języka dostosowanego do wieku rozmówcy	21
4. Stosuj neutralny język	23
5. Nie wiesz, jakiej terminologii używać? Zapytaj!	26
6. Zrezygnuj ze słowa „normalny”	30
7. Zespół Aspergera to nie „łagodna” odmiana autyzmu	32
8. Stosuj wyrażenie „ze spektrum autyzmu”	35
9. Zwracaj się bezpośrednio do danej osoby	36
10. Mów do rodziców po imieniu	38
11. Przystosowanie języka i sposobu mówienia	40
12. To, co mówisz, traktujemy dosłownie	42
13. Sarkazm	44
14. Etykietowanie związane z funkcjonowaniem	46
15. Niewerbalny i prewerbalny	50
16. Schematy myślowe	53

17. Pozory mogą mylić	55
18. Triada upośledzeń	59
19. Nie każdy ma wyjątkowy talent	62
20. Autyzm ma podłoże neurologiczne	65
21. Osoba, a nie pacjent z autyzmem	68
22. Nie ma powodu do rozpacz y	70
23. Autysta jako zagadka	73
24. Wyraz twarzy	75
25. Mowa ciała	77
26. Otoczenie	79
27. Kontakt fizyczny	81
28. Określ czas sesji terapeutycznej	84
29. Proponuj przerwy podczas sesji	87
30. Wyjaśnij plan spotkania	90
31. Trzymaj się planu	92
32. Zadawaj konkretne pytania, unikaj pytań otwartych	94
33. Nie mów za szybko	97
34. Alternatywa dla komunikacji niewerbalnej . .	99
35. Zastanów się, zanim zaproponujesz coś do jedzenia	101
PODSUMOWANIE	103